

ការវត្តមានជាភ្នាក់ងារ

ដោយ លូអាយប៉ូ ដបុលយូ អាយុ ១០ ឆ្នាំ
ទីក្រុង វិញយ៉ា អូស្ត្រាលី

នៅ ថ្ងៃសុក្រ គ្រូបង្រៀនរបស់ខ្ញុំបានសុំឲ្យខ្ញុំអាន
កំណាព្យមួយដែលខ្ញុំបានសរសេរ នៅមុខ
សិស្ស គ្រូបង្រៀន និងឪពុកម្តាយទាំងអស់នៅក្នុងការ
ជួបជុំមួយនៅសាលារបស់យើង ។ ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយ

ណាស់ ដូច្នោះខ្ញុំបានឆ្លើយ « យល់ព្រម ! » ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏ភ័យនឹងរឿងនេះផងដែរ ។
ពេលខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅលើវេទិកាដ៏ធំដ៏អានកំណាព្យរបស់ខ្ញុំ បេះដូងរបស់ខ្ញុំ
បានចាប់ផ្តើមលោតលឿនណាស់ ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ភ័យអំពីការចែកចាយអ្វី
ដែលខ្ញុំបានសរសេរជាមួយមនុស្សជាច្រើន ។

បន្ទាប់មក មានគំនិតមួយបានផុសឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានគិត
អំពីរបៀបដែលគ្រួសារខ្ញុំ និងខ្ញុំអានព្រះគម្ពីរមរមនជាមួយគ្នានៅពេលព្រឹក ពីមុន
ទៅសាលារៀន ។ គំនិតនៃការអានព្រះគម្ពីរជាមួយគ្រួសារខ្ញុំ បានធ្វើឲ្យខ្ញុំគិតអំពី
ព្រះវរបិតាស្នេហា ។ ខ្ញុំបានគិតអំពីរបៀបដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានទទួល
អារម្មណ៍ល្អលោម ហើយពុំដក់ទៅឡើយ ។ បេះដូងខ្ញុំឈប់លោតលឿន
ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ការរីករាយ ។

នៅក្នុង សៀវភៅចម្រៀងកុមារ នៅទំព័រទី ១២ ទំនុកបទនេះ
ចែងថា

*ការរីករាយមិនគ្រាន់តែអង្គុយស្ងៀមស្ងាត់ទេ ៖
តែត្រូវគិតដល់បិតាស្នេហា
ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍មួយពេលគិតពីព្រះពរទ្រង់ ។
ខ្ញុំមានការរីករាយព្រោះជាភ្នាក់ងារ ។
ការរីករាយខ្ញុំបង្ហាញតាមសម្តី និងទង្វើ ។
ផ្លូវដែលត្រូវដើរតាមភ្នាក់ងារ ។
ពេលណាខ្ញុំមានការរីករាយខ្ញុំដឹងក្នុងចិត្ត
ព្រះបិតាព្រះគ្រីស្ទនៅជិតបង្កើយ ។*

ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់
ព្រះវរបិតាស្នេហា ពេលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ភ័យនៅឯការប្រជុំនោះ ។ ហើយខ្ញុំមាន
អំណរគុណដែលដឹងថា ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំខ្លាំងណាស់ ។

ខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងស្ថានភាពលំបាកៗ ខ្ញុំអាចជ្រើសរើសមានការរីករាយ
ហើយគិតអំពីព្រះ ។ ■